ELÈCTRICA VAQUER, S.A.:
**1892-1992. Eléctrica Vaquer, 100 anys.**
Ripoll, Impremta Maideu, 1993. 72 pàgs.

Ens trobem davant d'una publicació insòlita pel seu caràcter marcadament familiar, per la seva limitada difusió -el que fa que no es trobi a les llibreries- i també pel fet que no ha estat editada per cap organisme oficial ni per cap entitat cultural.

Aquestes peculiaritats són les que donen vida a la publicació que l'empresa ripollesa "Elèctrica Vaquer, S.A." ha editat per commemorar el seu centenari.

El llibret, perfectament estructurat, s'inicia amb la imatge d'aquells membres de la família Vaquer, que des de l'any 1892 -i fins al 1992- s'han fet càrrec de fer avançar l'empresa. Si bé se'ns facilita l'any del naixement i de la mort d'alguns dels inventors europeus citats en l'obra, no se'ns donen aquestes mateixes dades dels caps de casa, informació que seria més interessant per als lectors i per a la pròpia família, donada la proximitat i la rellevància dels personatges.

La primera part està dedicada a la història de l'electricitat. Tot i que hi ha algunes anotacions referents a l'antiga Grècia, els autors se centren en les innovacions hagudes al continent europeu des del segle XVI fins a principis del segle XX. Malgrat que s'intenti aportar unes nocions bàsiques, un -potser massa ampli- regitzell de noms, dates, invents i innovacions i el fet de donar per sabuts certs conceptes, fa que aquesta part només sigui apta per a aquell públic més o menys vinculat o coneixedor del món de l'electricitat, en desfavor dels lectors no avesats al vocabulari propi d'aquest camp.

El cos de l'obra és la part dedicada a la història de l'empresa, que és alhora el primer estudi que es fa sobre l'arribada i la implantació del corrent elèctric a Ripoll. Com passa amb tot negoci o establiment comercial, es recullen els èxits, desencisos i preocupacions que han marcat el seu taranná fins l'any 1992.

En un altre ordre de coses, cal assenyalar que el recull presenta un seguit de gràfiques i fotografies que, malgrat que els comentaris del peu siguin poc explícits, fan que la lectura resulti més agradable, aspecte que no totes les recopilacions saben recollir. Un altre element que facilita la lectura és la utilització de lletra de bones dimensions a l'hora de la impressió, rebutjant molt encertadament els caràcters petits i atapeïts, que haguéssin fet desistir els lectors.

Malgrat que en el pròleg se'ns digui que el llibre pretén ser un homenatge a totes les persones que amb la seva dedicació han permés celebrar el centenari, el cert és que, potser involuntàriament, s'ha escrit un altre capítol de la història de Ripoll.

Agustí Dalmau i Font